

sin Tale, at der kom alvorlige Tider efter disse, han nævnede, at der blandt andet kunde blive stor Arbejdsløshed, og at der kunde blive store Opgaver for den danske Rigsdag at røgte, og derfor skulde vi have et Samlingsministerium. Er det da J. C. Christensens Mening, at hvis han og hans ikke maa komme med i Ministeriet, vil de ikke være med til at løse de Opgaver, som en tung Fremtid kan føre ind over Danmark og den lovgivende Forsamling? Jeg skulde antage, at man nok alligevel vil være med, i Tilfælde af at Opgaver af den Art kommer til at staa paa Dagsordenen.

Johan Knudsen, der talte som Ordfører for det konservative Folkeparti, var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om Regeringens Majoritet og sagde, at den kun var ringe. Ja, men det er en Majoritet. Johan Knudsen udtalte til at begynde med, at de Radikale i Agitationen ved Valget havde fremsat en Udtalelse, som havde været til stor Gavn for dem. Det var den Udtalelse, at der var store Vanskeligheder ved at skifte Regering. Ja, men hvem er det, der har lagt for med denne Udtalelse? Den Mand hed jo Piper og er Formand for det konservative Folkeparti i Landstinget. Vi kan huske alle sammen, hvordan han advarede mod at skifte Heste i Vadestedet eller paa Broen, ligesom man nu vil, men alle var vi paa det rene med, at det var en Advarsel mod at skifte Regering. Som jeg maa have Lov til at vende det ærede Medlem for Ringkøbings Angreb paa det radikale Venstre for at have talt om Vanskelighederne ved at holde Valg under Krigen imod det moderate Parti selv, fordi dets bedste Mænd har talt lige saadan, saaledes maa jeg ogsaa have Lov til at vende denne Anklage fra Hr. Johan Knudsen mod det radikale Parti mod det konservative Folkeparti selv. Thi det er, som sagt, dettes Fører i Landstinget, der har anvendt det først.

I øvrigt skal jeg ikke opholde mig meget ved det, som Hr. Johan Knudsen udtalte. Det var i høj Grad Spørgsmaalet om Forholdet mellem Venstre og det konservative Folkeparti, hans Udtalelser gjaldt. Jeg er egentlig ganske enig med ham i, at det er et ganske meningsløst Forhold. Jeg forstaar ikke, at de ikke gik til Valg sammen; de stemmer sammen, og de arbejder sammen ved enhver Lejlighed herinde paa Rigsdagen, og jeg er ikke i Tvivl om, at de ogsaa har ført deres Forhandlinger med Hensyn til, hvilken Stilling de skulde tage i Dag overfor det foreliggende Forslag til Beslutning. Jeg er ikke i Tvivl

derom; jeg er paa det rene med det. Men naar man arbejder saa godt sammen herinde paa Rigsdagen, saa forstaar jeg ikke, hvorfor man ikke har været i Stand til at gaa sammen ved Valgene. I saa Henseende kan jeg være ganske enig med det konservative Folkeparti. Disse to i hele deres Anlæg konservative Partier skulde man tro kunde finde hinanden. Jeg synes, at der i hele deres Maade at drive Politik paa er saa meget fælles, at det er ganske urimeligt, at de ikke finder hinanden. Men det kan jo gaa saadan, som det lyder i et Par Ord, det ærede Medlem fra Ringkøbing har brugt en Gang før: „at svare Ja straks, det syntes jeg var ikke rigtig anstændigt, og derfor sagde jeg ogsaa Nej, saa længe som det var nødvendigt“; men ikke et Øjeblik længere, end det var nødvendigt. Det ærede Medlem fra Ringkøbing mener, at han endnu har Raad til at være knibsk, naar Hr. Johan Knudsen frier, men han har heller ikke Raad til det længere, end det er nødvendigt. Jeg vil trøste det konservative Folkepartis Fører med, at den Dag kommer nok, naar det ærede Medlem fra Ringkøbings Stormagtsdrømme er forbi, hvor han siger: Nu er det nødvendigt at gaa sammen med det konservative Folkeparti. Men det ærede Medlem fra Ringkøbing tror endnu paa en Stormagtsdrømme; han har endnu Stormagtsdrømme. Saa længe det er Tilfældet, bryder han sig ikke om at have med det konservative Folkeparti at gøre. Men naar det ærede Medlem en Dag vaagner til Virkeligheden og ser, at det maa være forbi baade med Stormagtsdrømmene og Stormagtstiden, saa skal det nok vise sig, at saa har han kun sagt Nej, saa længe det var nødvendigt. Der kommer en Dag, da han siger Ja. Det er saadan sin egen Sag for os andre at høre et saadant Frieri gaa for sig for aabent Tæppe. Det er en egen Sag for os andre at høre saadanne Kærligheds-erklæringer. Jeg er lige ved at rødme i al min Blufærdighed ved at være Vidne dertil. Jeg synes alligevel, jeg vil tilraade at lade det gaa for sig lidt mere i det skjulte i Fremtiden. Det er selvfølgelig noget, der i og for sig kun kommer de to Partier ved, og som er et indre Anliggende dem imellem, og som vi andre for saa vidt kunde holde os fra. Naar jeg ikke har gjort det, er det, fordi jeg synes, der er Grund til at møre sig lidt over det.

Hr. Johan Knudsen synes, at Spørgsmaalet om et Samlingsministerium kun var et Spørgsmaal af rent teoretisk Interesse.